

NOTA DE CRISTIANS PER LA INDEPENDÈNCIA

Cristians per la Independència, sectorial de l'Assemblea Nacional Catalana, animem els cristians i cristianes a treballar responsablement per l'assoliment de la independència de Catalunya i a manifestar-ho el proper 11 de setembre a Barcelona, sota el lema *Catalunya nou estat d'Europa*.

Ens cal donar testimoni clar, per part nostra, de la defensa dels drets de Catalunya, que, des de fa segles, sistemàticament li són conculcats, i contribuir des de l'òptica cristiana a configurar la nostra nació sobirana, justa, fraterna i solidària amb els altres pobles del món.

Els cristians laics, i també aquells als qui dins l'Església els ha estat conferit un ministeri, mai no perdem el caràcter de ciutadans, ans el contrari: el fet cristià el potencia i ens insta a ser-ne de manera responsable, treballant pel bé de les persones, defensant la seva dignitat, tant a nivell personal com col·lectiu. La doctrina social de l'Església ofereix una basta fonamentació sobre els drets de les nacions, fet que ens il·lumina i encoratja en aquest moment transcendental pel nostre país.

En la defensa dels drets de les persones i dels pobles els cristians sabem que sempre toparem amb criteris totalment oposats i que per això la tensió, l'enfrontament i la divisió seran inevitables..Tenim present que som seguidors d'Aquell que, quan la hi prenien, va lliurar la vida per fidelitat a Déu i al proïsme. En aquest moment crucial de la història de Catalunya, considerem, d'una banda, que el nostre silenci seria sinònim d'inhibició i de traïció a la missió que com a cristians i ciutadans tenim encomanada. De l'altra, l'argument de la divisió no pot ser mai una excusa per no defensar un dret bàsic, ja que el mateix Jesús va dir: *"Us penseu que he vingut a portar la pau a la terra? Us asseguro que no. He vingut a portar-hi divisió.* (Lc 12,51),

En la defensa de la dignitat de les persones a títol individual sempre ens hem sentit empesos i acomboiats pels nostres pastors. Lamentem que en aquests moments, diversament al que ha estat en el passat, quan es tracta de la defensa dels drets de la nostra nació, els prelats catalans se circumscriguin només al nivell econòmic –coincidint plenament amb un clar posicionament polític–, i no apel·lin conseqüentment al subjecte de Catalunya com a pàtria, cultura i nació i als seus trets, entre els quals el de la independència. En el document "Arrels cristianes de Catalunya", l'episcopat català deia; "L'existència de la nació catalana exigeix una adequada estructura jurídic-política que faci viable l'exercici dels drets esmentats. La forma concreta més apta per al reconeixement de la nacionalitat, amb els seus valors i prerrogatives, pertoca directament a l'ordenament civil". També el Compendi de la Doctrina Social de l'Església recull en el seu número 157,: *La pau es fonamenta no tan sols en el respecte dels drets de l'home, sinó també en el respecte dels drets dels pobles, en particular el dret a la independència.*

4 de setembre de 2012